

ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	การป้องกันและการแก้ไขปัญหา การติดสารเสพติดในกลุ่มนักเรียน : ศึกษากรณี โรงเรียนเชิงคำวิทยาคม อำเภอเชิงคำ จังหวัดพะเยา	
ชื่อผู้เขียน	นายณรงค์ สุบินะเจริญ	
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	
คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ พงษ์วาท	ประธานกรรมการ
	อาจารย์ ดร.อัมพร ศิริบุญมา	กรรมการ
	อาจารย์ ดร.พนมพร จันทรบัญญา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาในการดำเนินงานการป้องกันและการแก้ไขปัญหา การติดสารเสพติดในกลุ่มนักเรียน โรงเรียนเชิงคำวิทยาคม อำเภอเชิงคำ จังหวัดพะเยา โดยการสอบถามผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักเรียน รวมทั้งสิ้น 350 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ และนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการศึกษาปรากฏว่า การดำเนินงานการป้องกันและการแก้ไขการติดสารเสพติดในกลุ่มนักเรียนของโรงเรียนในด้านต่างๆ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนปัญหาต่าง ๆ ที่พบในการดำเนินงานมีดังนี้ ขาดความร่วมมืออย่างจริงจังจากบุคลากรในโรงเรียนโดยเฉพาะนักเรียนที่พบเห็นเหตุการณ์ หรือทราบข้อมูลความเคลื่อนไหวเรื่องสารเสพติด แต่ไม่แจ้งเบาะแสให้ทางโรงเรียนทราบ เนื่องจากกลัวผลกระทบที่จะเกิดขึ้น รองลงมาคือ ครู อาจารย์บางส่วนไม่ต้องการจะเข้าไปเกี่ยวข้องเพราะถือว่าธุระไม่ใช่ ผลจึงทำให้การแพร่ระบาดรุนแรงมากขึ้น จากการศึกษาข้อมูลสารเสพติดที่นิยมกันมากในหมู่นักเรียนขณะนี้คือ ยาบ้า และที่น่าวิตกอย่างยิ่งจากข้อมูลทราบ ว่าส่วนใหญ่บุคคลที่เข้าเข้ามาจำหน่ายในโรงเรียนทุกวันนี้เป็นนักเรียน

นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความเห็นร่วมกันอีกว่า การลงโทษไม่น่าจะเป็นวิธีการที่ได้ผลในระยะยาว แต่สิ่งที่จะป้องกันได้ถาวรนั้นก็คือ ครูจะต้องร่วมกันปลูกฝังจิตสำนึก สร้าง

ความตระหนักให้นักเรียนเห็นพิษภัย และผลร้ายของการติดยาเสพติดที่จะเกิดตามมาในอนาคต โดยการสอดแทรกความรู้ในการสอนทุกครั้ง ทุกรายวิชา เพราะผลจากการสำรวจข้อมูลพบว่ามี การสอนสอดแทรกความรู้เรื่องสารเสพติดในเพียงบางรายวิชาเท่านั้น เมื่อใดที่นักเรียนมีทักษะ สามารถปฏิเสธอบายมุขได้แล้วผลที่จะตามมาก็คือ สารเสพติดจะไม่ปรากฏในโรงเรียนอีกต่อไป

อีกประการหนึ่งการปราบปรามสารเสพติดของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองยังคงดำเนินการอย่าง ไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่อง ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงสามารถกดดันแหล่งผลิต และตามประกบ ผู้จำหน่ายได้ ปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งยาบ้าในโรงเรียนเชิงคำ วิทยาคม หรือในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาโรงเรียนอื่นๆ ก็จะลดลงและหมดไปในที่สุด ที่โรงเรียนดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดในกลุ่มนักเรียนทุกวันนี้ ดูจะเป็น การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเท่านั้นเอง

Independent Study Title Prevention of and Solution to Drug Addiction
 Problem Among Students : A Case of
 Chiangkhamwitthayakhom School, Chiang Kham
 District, Phayao Province

Author Mr. Narong Supinacharoen

M.Ed. Educational Administration

Examining Committee

Assoc.Prof.Dr.Annop Pongwat	Chairman
Lect.Dr.Umporn Siriboonma	Member
Lect.Dr.Panomporn Chantarapanya	Member

Abstract

This study was intended to examine the current state of the drug addiction problem among students of Chiangkhamwittayakom School, Chiang Kham District, Chiang Rai Province, prevention and solution efforts undertaken as well as problems and obstacles encountered. Altogether, 350 students, teachers and administrators of the School were asked to respond to the questionnaire with items covering all relevant aspects of the problem.

The study found that in general the School was reported to have fairly carried out required prevention and solution measures as prescribed by the Department of General Education. Problems and obstacles reported included the following : Lack of serious cooperation from School personnel, especially from students witnessing instances of

drug use or knowing such instances were going on. Next, some teachers felt it was none of their business to get involved even though they knew what was going on. Addictive substances most popularly used among students were found to be amphetamines and, most alarmingly, the majority of those agents bringing them into School were students themselves.

Questionnaire respondents commonly agreed that penalizing students caught using those substances should not in the long run be the most effective measure. Rather, the most durable preventive and corrective measure, reported the respondents, would be the one whereby all teachers seriously and actively join hands in instilling the sense of awareness among students as regards the dangers of all addictive substances both at present and in the future. They suggested that efforts toward this end be attempted in every subject by every teacher and on a continuous basis.

In addition, respondents felt that efforts, preventive and suppressive, carried out by concerned authorities were still not tough and persistent enough. It was commonly recommended that if they be more serious and get to the real sources, i.e., producers and dealers, the drug addiction problem among students of both Chiangkhamwittakhom and other schools would become more under control and even finally disappear. Prevention and correction measures now undertaken, respondents felt, seemed not to be tackling the problem at its very source.